

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računna se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Zadnji boj.

Dreyfussova aféra, radi katere Francija ne more priti do miru, je stopila menda v zadnji stadij. Nova vlada ji hoče jedenkrat za vselej konec narediti. Nekaj dni je šele tega, kar je vojni minister Cavaignac to brez ovinkov povedal v poslanski zbornici in lotil se je tega težkega, a prepotrebne dela brez odlašanja.

Bivši podpolkovnik Picquart, glavna zaslomba Dreyfussovega sindikata, je bil vsled sklepa ministrskega sveta aretovan in se bo proti njemu sodno postopalo, ker je nepoklicanim osebam izdal uradne dokumente vojnega ministerstva. Picquarta je vojno sodišče degradiralo, ker je v službi storil razne ne-korektnosti, da koristi izdajalcu Dreyfussu, sedaj pa se bo proti njemu postopalo, ker je v pisarni vojnega ministerstva odvetniku Lebloisu, zagovorniku obsojenega Dreyfussa, razkazal na Dreyfussovo afero nanašajoče se tajne dokumente, zlasti korespondenco mej vojnim atašejem Nemčije in vojnim atašejem Italije, v kateri se govori o Dreyfussovem delovanju v službi Nemčije in Italije. Že pri prvi obravnavi proti Zoli je polkovnik Henry dolžil Picquarta tega izdajstva in potrdil je to dolžitev arhivar generalnega štaba Gribelin, a Picquart ni vedel v svojo obrambo drugega odgovoriti, kakor da se Henry in Gribelin motita.

Zajedno s Picquartom postopalo se bo tudi proti Dreyfussovemu zagovorniku advokatu Lebloisu, in ker Picquart ni več člen vojne, prideta oba obtoženca pred navadno kazensko sodišče.

Koj po aretovanju Picquarta je preiskovalni sodnik aretoval tudi znanega majorja Esterhazyja in njegovo maitresso, tistega Esterhazyja, kateri ni poseben poštenjak, in na katerega je tajni židovsko-prusaški sindikat skušal zvaliti izdajstvo Dreyfussovo, dolžeč ga zlasti, da je on pisal zastopniku tuje velelesile znani „bordereau“, ne pa Dreyfuss. Esterhazy je na to obdolžitev prišel svoj čas iz Londona, kjer je bil popolnoma varen, v Pariz in sam zahteval, naj se začne proti njemu preiskava. To se je zgodilo in vojno sodišče je Esterhazyja soglasno spoznalo nekrivim.

Vse židovsko časopisje je aretovanje Esterhazyja skušalo izkoristiti za Dreyfussa, češ, Esterhazy je

bil aretovan radi veleizdajstva, ergo je Dreyfuss po nedolžnem obsojen, a to radost so židovskim listom hitro pokvarile oficijozne brzojavke iz Pariza, nanašajoče, da Esterhazyjeva aféra ni v nobeni direktni zvezi z Dreyfussovo, da je sodišče začelo postopati proti Esterhazyju radi drugih zadev, a dokaz tega je, da Esterhazy ne pride pred vojno sodišče, katero bi bilo kompetentno ga soditi, da je storil izdajstvo, ampak pred civilno kazensko sodišče.

Sele dober teden je tega, kar je vojni minister Cavaignac, ta vzgledni poštenjak, katerega spoštujemo tudi najzagrizenejši nasprotniki, v parlamentu izjavil, da ima vlada neovrženih dokazov za Dreyfussovo krivdo in parlament se je dal s predložitvijo nekaterih dokazil prepričati in dali so se prepričati tudi socijalni demokratje, kateri so bili doslej najodločnejši zagovorniki obsojenega Dreyfussa.

Dreyfussov sindikat je pač nekaj časa upal, da se mu posreči, na novo razviti Dreyfussovo afero. Zlata internacionala je upala, da nakoplje Franciji novo sramoto, da zopet razburi in razdvoji vse javno mnenje, in da provzroči morda celo konflikt mej Francijo in Nemčijo, v katerem slučaju bi zopet utegnili priti židovstvo na krmilo. Toda sindikat je naletel na neizprosne nasprotnike v osebi Cavaignaca in ta je mož, da naredi konec zvijačni agitaciji nasprotnikov sedanje Francije.

Dreyfussova aféra se je že davno premenila v zgolj politično vprašanje, katero je prouzročilo že velike krize in zato je v interesu Francije želeti, da se mu naredi konec. Vlada se je tega dela lotila. Zbornica sama želi, da se spravi to vprašanje s sveta, kar je pokazala s tem, da je neko interpelacijo v Dreyfussovi zadevi odložila za mesec dni. Vlada je pretrgala zasedanje parlamenta, da dobi proste roke za prihodnje tedne, ko se bodo vršile sodne obravnave proti Picquartu, Esterhazyju in Zoli, kateri se je gotovo iz poštenih namenov zapletel v to afero. Vsak prijatelj Francije, vsak, kdor pozna veliko važnost močne Francije za evropski položaj, tisti želi, da bi francoska vlada srečno dognala zadnji boj v Dreyfussovi aferi in uničila spletke židovsko-prusaških sovražnikov.

V Ljubljani, 15. julija.

Konference. Brezizjemno vsi nemški časopisi sodijo o položaju jako pesimistično. „Neue Freie Presse“ javka, da imajo Čehi v Avstriji tolik upliv, da se vlada ne upa Nemcem na ljubo preklicati jezikovne naredbe ter pravi, da se monarhija bliža vrtincu sila težke krize. „Neuer Wiener Tagblatt“ piše: Notranji položaj Avstrije ostane povsem neizpremenjen, t. j. ostane v vsi svoji težki temi, brez najmanjšega izgleda v svetlejšo bodočnost. „Fremdenblatt“ meni, da je položaj sedaj še slabši kakor je bil prej. Dočim je rešitev velikih državnih nalog, ki se dotikajo vseh državnih interesov, vedno nujnejša, ter se bliža ura odločitve vedno bolj in bolj — podaljšuje se parlamentarna kriza kakor bi imeli še prav mnogo časa. Toda istina je, da ni bilo nikdar manj časa za zavlačevanje, kakor sedaj. „Deutsche Ztg.“ našteva dolgo vrsto Thucovih grehov ter kliče: „Proč z njim!“ — „Arbeiter Ztg.“ zahteva, naj predloži vlada zbornici jezikovni načrt ter naj se tako prepriča, ali je parlament zmožen, ustanoviti narodni mir. Parlament v svoji celoti je poklican odločati v tej zadevi, ne pa posamezniki. „Ostdeutsche Rundschau“ pa se veseli, da so se konference ponesrečile.

Irredenta na Primorskem „Reichswehr“ piše: „V krogih tržaških oblastnikov ne poznajo irredente. Onega, ki bi hotel samo trditi obstanek irredente, obdolžili bi gotovo denuncijantstva. No, to je menda le posebno čuden slučaj, ako predsednik italijanske komore ob vsaki, še tako iz trte izviti priliki dobiva iz Trsta čestitke in sožalne brzojavke, ako tržaški župan o slavnostih v bližnjem kraljestvu napravlja oficijalne obiske pri italijanskem konzulu; vse to so le neznatni dogodki, ki „niso“ značilni za mišljenje, vladajoče v gotovih krogih. Zadnji čas pa se je zopet prigodilo nekaj „neznačilnega.“ „Lega Nazionale“, kateri je jedini namen snovanje italijanskih šol, je imela v Tržiču svoj kongres. Istega se je udeležil tudi tržaški župan. Po kongresu so se zbrali udeležniki na banket, kjer so bili lepo mej seboj. Neka mala okolnost pa jih je spominjala, da so še v Avstriji. Lepi jedilni listi so bili namreč deloma prepleteni z modrim papirjem. Zakaj je oblast odredila tako? Te karte so bile odičene z „margaritami“ in s peterožarnimi zvezdami, — a

LISTEK.

Starinoslovčevo potovanje.

II.

(Konec.)

Sedaj je to seveda vse drugače, poslopje razširjeno in zvišano, tako da je v „gradu“ prostora za precejšnje število gostov. Poleg tega pa je v Toplicah še kakih deset gostilen, ki imajo vse tudi sobe za tujece. Nekateri izmed njih leže na višjem, imajo senčne in zelo zračne vrte, kar je zlasti v poletni vročini kaj prijetno; Toplice namreč same na sebi imajo premalo sence, nov park je še v povojih, a takoimenovani „naravni park“ je v popoldanski vročini preoddaljen. Jako slaba je poštna zveza: pisma prihajajo namreč mesto z bližnje železniške postaje na Straži, iz več ko še jedenkrat bolj oddaljenega Novega mesta. Če pride kaka pošiljatev za Toplice po železnici na Stražo, pošljejo avizo najpoprej nazaj v Novo mesto, potem šele s prihodnjo pošto v Toplice. Ako oddaš v Toplicah pismo za jedno uro oddaljeno Sotesko, roma to

pismo čez Novo mesto in Trebnje in Žužemberk, in potem šele skozi Dvor v kraj, kamor je bilo namenjeno! Take anomalije v našem času hitrosti se godé gotovo le iz obzira na kake zastarele poštarske pogodbe.

Letos imajo topliški gosti še posebno razvedrilo, ker lahko gledajo, kako koplje J. Pečnik v bližnjem gozdu Branževcu na zahodni strani Toplice.

Na griču blizu Meniške vasi (264 m) stalo je namreč prazgovinsko gradišče, čegar nasip (820 korakov dolg) se okoli in okoli še prav dobro pozna. Na najvišjem skalnatem mestu tega gradišča, kjer je nekdanjega poglavarja bival, odprli so lansko leto vhod v podzemeljsko votlino, ki je obokanemu domu podobna in ima baje prav lepe kapnike. Gradiščarji so pokopavali svoje mrtve deloma na prejšnjih pašnikih Meniške vasi in tu je razkopal J. Pečnik maja meseca t. l., v kateri je bilo dvanaest grobov. V enem je našel do sedaj na Kranjskem še neznano „pomnožujočo posodo“, t. j. lonec, ki je imel na visokem vratu kot simboličen znak poveljevanja tri manjše komunikujoče lončke (primeri papeško trijaro!). Potem je kopal v gozdu

Branževcu, jugovzhodno od gradišča, lepo gomilo, v kateri je bilo 44 grobov, in našel dosti lepih votlih zapestnic, dolg in širok sklepanec, pasne obročke, malo ostrogo iz poznolaténske dobe, več črtoških fibul iz začetka V. in konca IV. stoletja pred Kr. (takrat se moda ni tako hitro menjavala, kot dandanašnji.) Najzanimivejši sta bili dve strti situli, jedna brez slik (v zgornjem robu je imela svinčen obroč vloženo), a druga z lepimi vtolčenimi podobami, ki predstavljajo „epulum“, t. j. javno veselico, igre, spreved in svečanostni obed. Podobno situlo so našli v Kuhfarnu ob Donavi. V isti posodi so bili tudi trinogati lonci in zdele s tremi malimi nogami. Zlasti zanimiv pa je bil „častni dar“, sestoječ iz dveh zapestnic, repinasto zloženih uhanov in šestere fibul. Ta nakras je dal nekdo v grob svojemu dragemu umrlemu, kakor dajamo mi nevestam darove. Prazgodovinski ljudje so namreč napravili mrliče, kakor da bi ti šli na pir, dali so jim seboj vse, kar so v tem življenju najraje imeli, ker so bili prepričani, da bodo na onem svetu naprej živeli in omenjene nakrasnine potrebovali. Tudi njih vera je torej izvirala iz skrbi za ohranitev individualnosti po smrti.

— (Ponesrečena demonstracija v Gradcu.)
 Iz Gradca se nam piše: Hammerling, pravi obuditelj nemškonacijonalne misli v Gradcu, je bil zadnja leta precej pozabljen. Letos pa se je nemškonacijonalnim visokošolcem zdelo primerno, se ga spomniti. Hoteli so uprizoriti demonstracijo. Včeraj, na dan obletnice Hamerlingove smrti, romali so

nemškonalni dijaki trumoma na pokopališče, h Hammerlingovemu grobu, a demonstrirali so samo z venci in črno-rudeče žoltimi trakovi, sicer pa se vedli prav ponižno. Ni čuda! Na pokopališču so našli policijskega komisarja z mnogimi redarji in detektivi, v neki hiši v bližini pa je bil pripravljen znaten oddelek orožnikov. To je dijakom vzelo vse veselje za nameravano demonstracijo.

— (**Gorenjegrajska koč**.) Neumorno delavna Savinska podružnica „Slov. plan. društva“ hoče letošnje leto zgraditi tri planinske stavbe in sicer: „Gorenjegrajsko koč“ (je že zagotovljena), jubilejno kapelico sv. Cirila in Metoda pod Ojstrico in „Lučko koč na Koritih“ nad Lučami. „Gorenjegrajska koč“ na Menini planini je že zgrajena in čaka le še slovesne otvoritve in blagoslovljenja, katera slavnost bode v četrtek 21. t. m. Prijatelje naših slovenskih planin opozarjamo na to slavlje! Pot na Menino planino nikakor ni nevaren in tudi ni prestrm. Iz Gornjegograda do koč je blizu 3 ure hoda. Ravno toliko je tudi iz Vranskega. Nekateri Ljubljancje, na čelu jim profesor Orožen, načelnik „Slov. plan. društva“, nameravajo iti na predvečer iz Motnika h koč. Iz Gornjegograda je v sredo popoldan ob 3. uri odhod za one, ki hočejo na planini prenočevati. Ostali udeležniki slavnosti šli bodo pa v četrtek zjutraj ob 5 uri. Ob 10. uri bode slavnostna otvoritev in blagoslovljenje. Na predvečer bode se na planini kuril kres in se bode tudi streljalo. Tudi za lepo petje je preskrbljeno. Jodi in pijačo naj prinese vsak izletnik seboj!

— (**Nov odvetnik v Trstu.**) V Trstu je vrli narodnjak, g. dr. Jos. Abram, otvoril svojo odvetniško pisarno.

— (**Cesarjeva petdesetletnica in laška dolednost**) Iz Trsta se nam piše 15. t. m.: Včeraj zvečer je imel naš občinski svet sejo, katera je spet jedenkrat pokazala naše Lahe v pravi luči. Obč. svet. Dolenc je, ob živahnem pritrjevanju galerije, prijel mestno delegacijo, da še do današnjega dne ni poročala o njegovem predlogu, naj se v proslavo cesarjeve petdesetletnice prekrsti Corso v ulico cesarja Franca Jožefa. Ker je že skoro dve leti tega, kar je to predlagal, poročila pa še ni, je nujno nasvetoval, naj se ulica takoj prekrsti. Župan se je opravičeval, češ, Dolencov predlog se je odkazal posebnemu odseku v posvetovanje, ki pa svojih študij še ni končal, in je predlagal, naj se nujnost Dolencevega predloga odkloni. Tudi Benussi se je izrekel proti nujnosti, češ, Dolencov predlog je nezaupnica odseku, in obč. svet je res odklonil nujnost, za katero so glasovali samo okoličanski zastopniki. Ker je galerija kričala „viva l' Austria“ in „viva Dolenc“ jo je dal župan izprazniti. Nekateri Lahi pa niso zapustili galerije, ampak vpili „viva Benussi“, ne da bi jim bil kdo branil. Obč. svet. Gorjup je proti pristanskemu postopanju župana energično protestiral. Po seji so Lahi uprizorili veliko demonstracijo, kateri je policija naredila konec.

— (**Izvrsten uraden list — Tout comme chez nous!**) V „Edinosti“ čitamo: Te dni je prinesel vladni „Osservatore“ četrti izkaz darov za podjetje italijanskega fanatizma poznanih mladih duhovnikov, podjetje, kateremu so nadeli ime „S. Giusto e Nazario“, in ki stoji pod visokim pokroviteljstvom — framazonskega „Independentea“-a in židovskega „Piccola“. Z dotičnimi duhovniki smo že sklenili račune in se ne čudimo ničemu več od njih strani, ker vemo, da je v njih že davno zmagal Italijan nad duhovnikom. Sovraštvo proti našemu narodu od te strani smatramo torej za stvar, ki se ne da odvrniti drugače, nego — z bojem. Strmeti pa moramo na tem, kar si dovoljuje naše vladno glasilo. Objavivši četrti gori rečeni izkaz, pridodaje „Osservatore“ nastopno: „S tem izkazom se zaključuje prvo upravno leto. S 1. julijem prične drugo. To delo, v resnici patijotično, se priporoča vsem v Trstu in v Istri, ki cenijo vero svojih očetov, ter vstrepečejo pred nevarnostjo, ki preti narodnosti italijanski.“ Nečuveno, neverjetno! Tako piše vladni list v deželi, ki je po veliki večini slovenska! Tako piše list, ki nosi staročestitega cesarskega orla na čelu, v prilogi podjetju, katerega je porodilo sovraštvo proti večini prebivalstva; tako daje list, ki bi moral biti objektivni in se ogibati bojem, ki vibrajo v deželi, potuho in vzpodbuje ljudem, ki so oznanjevalci proganjaja naše narodnosti, mesto da bi bili misijonarji miru in strpljivosti! Da, Avstrija je res država posebnosti, toda ne le vsled načina, kakor je navstala, ampak tudi po odnosajih, ki vladajo — na Primorskem! Bodi! Morda je celo dobro tako. Po takih pojavih vsaj ne more biti nevarnosti, da bi se kdo izmeje nas

udajal krivi misli, da bi bilo na Primorskem kaj razlike mej minolostjo in sedanostjo.

* (**Sverdrupova ekspedicija na severni tečaj.**) Dne 24. junija je odplula iz nova ekspedicija, broječa 16 ljudi, na severni tečaj, da preišče do sedaj še neznane dele severne in severovzhodne obali Grönlandije. Na čelu te ekspedicije je Sverdrup, znani kapitan Nansenove ladje „Fram“, katero porablja Sverdrup tudi za to potovanje. Ladja je novo opremljena, nekateri njeni deli so povsem novo narejeni, da je ladja mnogo boljše, kot je bila takrat, ko je potoval na njej Nansen. Za to podjetje so sestavili trije zasebniki 50.000 gld., država je samo ladjo posodila ter dala 27.000 K za nje popravke. Potovalci so se oskrbeli z vsem potrebnim. Seboj imajo tudi lepo knjižnico, obsežajočo 800 zvezkov ter veliko množino žganja, tako da jim gotovo ne pade. Razun Sverdrupa so se udeležili ekspedicije: pomorski poročnik Baumann, zoolog E. Bay, zdravnik dr. Swedeen, kopenski poročnik Isachsen, kartograf, geolog Schey, botanik Simons, krmilec Raanäs, dva strojnika, dva kurjača in trije mornarji in že izza Nansenove ekspedicije znani Hendriksen.

* (**Najbolj krvava bitka v XIX. veku.**) Absolutno najbolj krvava bitka, t. j. bitka, v kateri je bilo največ mrtvih in ranjenih, je bila bitka pri Lipsiji, v kateri je bil premagala Napoleon I. od združenih avstrijskih, nemških in ruskih armad. Padlo je 90.000 vojakov. Druga najbolj krvava bitka pri Aspernu, kjer je padlo 66.000 vojakov, tretja najbolj krvava bitka pa je bila pri Borodinu; tu je padlo 62.000 vojakov. Nato sledita bitki: pri Kraljevem Gradcu (32.000) in pri Gravelottu (27.000). Pri Sedanu je padlo 12% vseh bojevnikov, pri Plevnu 14%, pri Mars-la-Tour 16%.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za Prešernov spomenik v Ljubljani: Gosp. Jos. Celestina, ces. kr. prof. v pok. v Ljubljani 24 kron, katere so darovali gg.: S. S. 10 K, P. pl. R. 4 K in prof. Celestina 10 K. — Gosp. Ed. Vencajz v Krškem 13 kron, nabrane povodom odhodnice obč. priljubljenega g. komisarja Pirea in njega prelubeznive gospe soproge. — Kot prebitek pri „domini“ so darovali gospa Zalaznik, Zalaznikova gđna. Minka, gg. Josip Kreutzer, Janko Zajec in Ivan Podlesnik 5 kron s pristavkom: En duh, en glas! Ves rod slovenski vstani — „Prešernu pevca spomenik v Ljubljani!“ — Skupaj 42 kron. — Živeli vrli darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Književnost.

— **Pedagogičsko društvo** je ravnokar izdalo „Slavnostni letnik“ z nastopno vsebino: I. J. Ravnikar: „Naš cesar Franc Jožef“ (s sliko). II. K. H.: Stvarna in slovnična obravnava berila „Cesar Franc Jožef I.“ III. —: Odlični hrvatski in srbski pedagogi. IV. Prof. Jerovšek: O porabi modela pri risanju (iz angleščine). V. J. L.: Pogled na slovensko pedagogičsko polje (l. 1896. in 1897.). VI. —: Donesek k strokovni terminologiji. VII. J. B.: Poročilo o delovanju „Pedagogičskega društva“ od leta 1896.—1898. — Knjiga obsega 252 strani, cesarjevo sliko in risarsko prilogo z 128 podobami. Vsebina je torej izborna ter zanimiva ne samo za učiteljstvo, ampak tudi za razumništvo sploh. Društvo, ki je za razvoj naše pedagogičske literature že toliko storilo, zasluži gotovo vsestransko podporo, posebno — ker čujemo, da je društveno gmetno stanje jako slabo ter se je bati, da odbor pri svojem požrtvovalnem delovanju opeša. — Cena knjige je 1 gld. 40 kr., (za ude samo 1 gld. 10 kr.) ter se dobi pri odboru v Krškem in pri gosp. J. Bonaču, knjigovezu v Ljubljani.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 15. julija. Pooblaščenca nemško liberalnih veleposestnikov iz Češke za pogajanja z vladno so imeli včeraj popoldne daljše posvetovanje mej seboj, danes ob 2. uri popoldne pa konferirajo zopet z grofom Thunom.

Dunaj 15. julija. Z ozirom na izvajanja dr. Hoehenburgerja v graški „Tagespošti“, da hoče vlada svoj načrt jezikovnega zakona uveljaviti s § 14, je konstatovati, da je vlada to hotela storiti v slučaju, ko bi se bili načelniki nemških klubov izrekli za načrt, sedaj pa nima več tega namena.

Dunaj 15. julija. „Ostd. Rundschau“ se poroča iz Heba, da so bile tam velike demonstracije proti načelnikom nemških klubov, ker so se ti začeli pogajati z vladno. Demonstrantje so na palicah nosili tablice z imeni dotičnih poslancev in klicali „Fej izdajalcem!“ Tu kajšnji listi skušajo stvar prikriti in trde, da se je demonstracije udeležilo samo kacic 40 oseb.

Dunaj 15. julija. „Wiener Zeitung“ prijavlja na podlagi § 14. izdano naredbo, s ka-

tero se podaljšajo določbe zakona z dne 20. junija 1888 glede kontingenta žganih pijač, za kateri velja nižji konsumni davek, in naredbo, s katero se določbe zakona o davku na sladkor, in sicer določbe glede sladkornih premij podaljšajo, davek pa zviša na 2 gld.

Dunaj 15. julija. Mej ravnateljem Karlovega gledališča in mej ravnateljem narodnega gledališča praškega se vrše pogajanja radi gostovanja češke opere na Dunaji.

Dunaj 15. julija. Pri občinski hranilnici za okraj Währing sta dva uradnika defraudirala 65.000 gld. Vzlic temu, da jamči občina za vse ulege, je bilo danes že ob 8. uri zjutraj nad 1200 oseb v hranilnici, ki so dvignile svoje ulege.

Dunaj 15. julija. „Wiener Tagblatt“ javlja, da se na Hradšanih v Pragi delajo priprave, da bo španska kraljica-regentinja eventualno mogla tam stanovati.

Washington 15. julija. Santiago se je udal Amerikancem.

Washington 15. julija. Pogoji, pod katerimi je general Toral kapituliral, so za Špance častni. Vsled posredovanja Francije in Avstrije je ameriška vlada dovolila, da sme španska posadka z vsemi vojaškimi častmi zapustiti Santiago, toda na Kubi ne sme več ostati. Posadka se prepelje na nevtralnih ladjah na Španko.

Narodno-gospodarske stvari.

Prvi splošni zbor slovenskih posojilničarjev. (Konec.)

III. Predlog. Resolucija o zadevi organizacije slovenskega posojilništva: a) Vsaka posojilnica imej svoje nadzorstvo, obstoječe iz najmanj treh oseb. b) Vsaka posojilnica pripadaj kot člen h kakemu društvu, katero po svojih pravilih posojilnice nadzoruje. c) Prvo društvo te vrste je „Zveza slovenskih posojilnic“ v Celju, h kateremu naj bi načeloma vse slovenske posojilnice pristopile. d) Vse druge nederne gospodarske zadruge po vsem Slovenskem naj prevzame v nadzorstvo „Gospodarska zveza“ v Ljubljani. e) Ker je pa slovenskih posojilnic že blizu 150, naj nadzoruje velik del kranjskih posojilnic „Zveza kranjskih posojilnic“. f) Slovenske posojilnice naj materijalno podpirajo tiste slovenske denarne zavode, od katerih dobivajo one same jednake podpore; to so večje slovenske posojilnice, mestna hranilnica v Ljubljani in „Centralna posojilnica slovenska“, katero slednje je v prvi vrsti podpirati, osobito s pristopom. g) Vsa navedena društva s „Centralno posojilnico“ vred, ki so namenjena v podporo slovenskim posojilnicam naj vzajemno postopajo, naj imajo svoj organ, s katerim bi se slovensko posojilništvo in vse slovenske gospodarske zadruge pospeševale. Ta organ je ob jednem glasilo vseh slovenskih posojilnic in gospodarskih zadrug, katere naj ga podpirajo materijalno in duševno. h) Slovenske posojilnice naj podpirajo tudi tiste slovenske gospodarske zadruge, katere niso na škodo slovenskim trgovcem in obrtnikom.

IV. O strokovni izobrazbi členov načelstva slovenskih posojilnic je prevzel referat zastopnik posojilnice za Stari trg in Lož.

Do 12. t. m. so se oglasile sledeče posojilnice, ki se strinjajo s sklicanjem našega shoda: 1. Velike Lašice (odpošlje zastopnika). 2. Pazin v Istri (imenuje pooblaščenca). 3. Podgrad v Istri (odpošlje kot zastopnika č. g. Antona Štembergerja. 4. Renče pri Gorici. 5. Buzet v Istri (zastopnika ali pooblaščenca). 6. Marija Snežna v Slovenskih goricah (zastopnika). 7. Sv. Trojica v Slov. goricah (pooblaščenec g. dr. Tomaž Romih v Krškem). 8. Trgovska obrtna zadruga v Gorici. 9. Tinje na Koroškem (zastopnik č. g. Volbenk Serajnik, kapelan). 10. Prevalje na Koroškem. 11. Brežice (odpošlje zastopnika). 12. Slatina na Štajerskem (pooblaščenec g. Lapajne v Krškem). 13. Gornji Radgona (pooblaščenec g. dr. Dečko). 14. Šmihel pri Pliberku (zastopnik g. tajnik Kandut). 15. Domžale (pošlje več udeležencev). 16. Radče (zastopnik načelnik Franc Laharnar). 17. Slap pri Vipavi (zastopnika gosp. Fran Punčuh in g. dr. Andrej Ferjančič). 18. Moravče (zastopnika gg. Janko Toman, Orehek Franc). 19. Mokronog (zastopnika g. ravnatelj Fran Rohrman, tajnik g. J. Ravnikar). 20. Ribnica [II.] (zastopnika). 21. Leskovec na Gorenjskem (zastopnik č. g. Anton Pfajfar). 22. Horjul (pošlje zastopnika). 23. Sv. Štefan na Zili. 24. Tolmin. 25. Nabrežina (zastopnik g. blagajnik A. Stupica). 26. Stari trg pri Ložu [I.] (zastopniki gosp. Franjo Peče in še dva člena). 27. Idrja. 28. Sodražica. 29. Koper. 30. Sv. Lenart pri Sedmih Studencih na Koroškem (g. blagajnik Wutti M., gosp. Franc Bergman, tajnik in č. g. Gregor Einspieler). 31. Mestna hranilnica v Ljubljani (pošlje kot zastopnike jednega ali več členov svojega ravnateljstva). 32. Gornjigrad (zastopnik g. Fr. Kocbek). 33. Senožeče (pooblaščenec člen lj. posojilnice). 34. Glinje na Koroškem. 35. Ilirska Bistrica (zastopnik g. Iv. Valenčič, blagajnik).

Melusine mazilo za lice

o stranjuje v najkrajšem času vsakovrstne pege, lišaje in mozolčke (spušča). — Popolnoma neškodljivo. 1 lonček 35 kr.

Higien. medicinično milo

zraven 35 kr. (387—20)

Jedina zaloga

deželna lekarna Ph. Mr. M. Leusteka
Ljubljana, poleg mesarskega mostu.
Telefon šte. 68.

Zahvala.

Odbor telovadnega društva „Sokol“ v Idriji šteje si v prijetno dolžnost, vrlim Žirovcem, ki so naše mlado društvo ob priliki izleta tako pristrčno in lepo vzprejeli, tem potom svojo najtoplejšo zahvalo izreči. Osebito se zahvaljuje sl. požarni brambli, predsedništvu bralnega društva, zavednim vaščanom za okrašenje hiš z zastavami, črtnim dekletom za prelepe šopke, korenjaškim fantom za streljanje in krasne slavaloke s primernimi napisi in gospodu županu Antonu Sedeju za izvrstno, točno in ceno postrežbo. Na svidenje! Na zdar! Odbor.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 3062 m.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
14.	9. zvečer	733.2	14.9	sl. jvzh.	del. jasno	
15.	7. zjutraj	737.6	11.8	sr. svzh.	jasno	29.4
15.	2. popol.	737.4	19.8	p. m. jug	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 14.9°, sa 4.8° pod normalom. Večraj dež in oblačno, proti večeru razvedrenje iz zahoda.

Dunajska borza

dné 15. julija 1898

Skupni državni dolg v notah	103	gld.	70	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	55		
Avstrijska zlata renta	121	50		
Avstrijska kronska renta 4%	100	95		
Ogerska zlata renta 4%	120	80		
Ogerska kronska renta 4%	99	05		
Avstro-ogerske bančne delnice	910			
Kreditne delnice	359			
London vista	119	95		
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	85		
20 mark	11	75		
20 frankov	9	52 1/2		
Italijanski bankovci	44	30		
C. kr. cekini	5	63		

DNé 14. julija 1897.

4% državne srečke iz l. 1864 po 250 gld.	163	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192	25		
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	75		
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98	50		
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	25		
Ljubljanske srečke	23			
Budolfove srečke po 10 gld.	26	50		
Kreditne srečke po 100 gld.	202	50		
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	518			
Papirnati rubelj	1	26 1/2		

Odbor št. Peterske moške podružnice sv. Cirila in Metoda naznanja vsem častitim členom tužno vest, da je nje večletni in marljivi tajnik, gospod

Julij Dev

živinozdravnik in oskrbnik mestne klavnice

preminol večeraj zjutraj ob 9. uri po dolgi in mučni bolezni.

Truplo predragega rajnega preneslo se bode jutri, 16. t. m., ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti, Mesarska cesta (mestna klavnica) št. 1, na pokopališče k sv. Kristofu.

Vsi častiti člani se najljubše vabijo, da sprejmo ranjcega v prav obilnem številu k zadnjemu počitku.

Ljubljana, dné 15. julija 1898. (1093)

Josefina Dev javlja v svojem in v imenu svojih nedolnih otrok prežalostno vest, da je nje soprog, gospod

Julij Dev

živinozdravnik in oskrbnik mestne klavnice

večraj ob 9. uri popoldne, po dolgi bolezni, prejemši sv. zakramente za umirajoče, v 47. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragega rajnega se bode v soboto, dné 16. t. m., ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti, Mesarska cesta št. 1, preneslo k sv. Kristofu k večnemu počitku.

Sv. zadušne maše se bodo darovale v farni cerkvi sv. Petra. (1095)

Prosi se tihega sožalja!

V Ljubljani, dné 15. julija 1898.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dné 1. junija 1898 leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausseea, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. popoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipska, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 1. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (1044—8)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Priznana najboljša sredstva proti kurjim očesom, fuljem l. t. d.

Glavna zaloga: (2—28)

L. Schwenk-ova lekarna, Dunaj-Meidling.

Zahtevajte **LUSER-jev** obliž za turiste po 60 kr.

Dobiva se v vseh lekarnah.

V Ljubljani pri M. Mardetschlager-ju in J. Mayr-ju. — V Kranju pri K. Šavniku.

Poštenega in marljivega

učenca

vzprejme tvrdka Jos. Petrič, trgovina s papirjem v Ljubljani. (1071—3)

V Gorjah sta še za oddajo

2 lepi sobi

(1067-2)

z najlepšim razgledom na Karavanke in Blejsko jezero. Več pove J. Černe v Šmartnem pri Litiji.

Tuzemska zavarovalna družba (za ogenj, življenje in nezgode) (1093—1)

išče spretnega

glavnega zastopnika za Kranjsko.

Ponudbe se vzprejemajo v hotelu „Pri slonu“.

Učenec

se vzprejme v trgovino z mnogovrstnim blagom pri Ferd. Hleblju v Kranju. (1091—1)

Rezalni stroj na kolo in drugo knjigovezniško orodje

se radi odpotovanja jako ceno proda.

Kupci naj se oglasijo v Ribnici h. št. 59. (966-8)

Več vagonov

(1032—2)

apna

prve vrste se bode prodalo od 24. t. m. nadalje do 5. avgusta. Cena po dogovoru. — Več se izve pri Juliju Lenassi-ju v Gor. Logatcu.

Trgovsko dobro izvežban

korespondent

ki zna več jezikov, se vzprejme z letno plačo do 2000 gld., nadalje (1081—2)

knjigovodja

s plačo 720 gld. na leto. — Ponudba naj se pošilja pod „trajno“ na upravništvo „Slov. Naroda“.

Razpis učiteljske službe.

Na naši štiri razredni školi ljudski šoli s pravico javnosti v Trstu se razpisuje učiteljska služba s 700 gld. letne plače, s pravico do 6 petletnic po 40 gld. in z 2/3 doneskom k pokojninskemu zavarovanju. Prednost je prosilec, ki so že prebili skušnjo usposobljenosti; prosilci brez te skušnje bodo dobivali 600 gld. letne plače.

Postavno opremljene prošnje naj se do 15. avgusta t. l. dopošilajo podpisane vodstvu.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Ljubljana, 28. junija 1898.

SANTAL od MIDY. Zatre Gopata, kugebe, vzbrisanja. Ozdravi iztok v 48 urah — Posebno učinkujoč pri mehurskih boleznih in povzroči sčistjenje najbolj kalne vode. Kot jamstvo ima vsak toboličec ime MIDY. Zaloga, 8. rue Vivienne, Paris in v glavnih lekarnah Avstro-Ogrske.

Kantinérja

za kantino in za skladišče živil išče uprava žag v Hornwaldu pri Kočevju. Kantina se da v najem ali pa na račun. V poslednjem slučaju mora skrbeti kantinér za gostilniško in kuhinjsko orodje ter dobiva 2% provizije. Čisti dohodek kuhinje, peke, kruha in trafike je njegov. — Prometa je mesečno za 1000—2000 gld. — Kaveje je treba 500 gld. (1070—2)

Biserojla jasna vila.

Bajka iz postojnske pečine. — Speval Ivo Ivanović Bučar.

Cena knjigi je 1 gld., lično v platno vezani 1 gld. 30 kr., po pošti 5 kr. več.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg^{ova} založna knjigarna v Ljubljani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.